

кримінального процесу. Держава та регіони. 2016. № 5 (53). С. 124–127.

2. Кримінальний процесуальний кодекс України.<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>

3. Постанова від 24 жовтня 2022 року, справа № 216/4805/20, <https://reyestr.court.gov.ua/Review/107050550>.

4. Постанова від 27 жовтня 2022 року, справа № 760/3297/19, <https://reyestr.court.gov.ua/Review/107064705>.

5. Постанова від 27 грудня 2022 року, справа № 607/21493/20, <https://reyestr.court.gov.ua/Review/108225982>

УДК 351:338

Богданець Т. Б.

*аспірант Херсонського державного
університету*

Кобрин О. М.

*аспірант Ізмаїльського державного
гуманітарного університету*

Волинець В. Р.

*аспірант Ізмаїльського державного
гуманітарного університету*

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ СОЦІОГУМАНІТАРНОЇ КОМПОНЕНТИ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

В сучасних умовах турбулентності економічних процесів та динаміки розвитку соціальних процесів зумовлюють активний вплив соціогуманітарної компоненти. В таких умовах функціонування найбільш помітні зміни відбуваються в соціогуманітарній складовій безпеки підприємств.

У контексті досліджуваної проблематики можна стверджувати, що основними проблемними аспектами управління соціогуманітарної компоненти безпеки підприємства є наступними: високий рівень тіньової зайнятості; велика кількість економічно неактивного населення працездатного віку; відставання якості робочої сили від потреб сучасної економіки; дисбаланс між попитом та пропозицією робочої сили практично за всіма групами професій; суттєвий рівень безробіття серед молоді; низький рівень підприємницької ініціативи громадян [3].

В таких умовах функціонування важливим аспектом є формування ефективного організаційно-економічного механізму управління даною науковою проблематикою. Механізм управління соціогуманітарною компонентою безпеки підприємства – це система організаційно-економічних і правових заходів із запобігання соціально-економічним загрозам, що охоплює такі елементи: об'єктивний і всебічний моніторинг соціально-економічної політики держави та підприємницьких структур зокрема, з метою виявлення та прогнозування внутрішніх і зовнішніх загрозу соціальній сфері; вироблення

граничнодопустимих значень соціально-економічних показників, недотримання яких призводить до нестабільності й соціальних конфліктів; діяльність держави щодо виявлення та запобігання внутрішнім і зовнішнім загрозам у соціальній сфері безпеки підприємств. Як основу механізму управління соціогуманітарної складової безпеки підприємства слід розглядати сукупність об'єктивних залежностей і зв'язків між явищами і процесами соціально-економічного життя в їхньому саморозвитку та динаміці.

Вважаємо за доцільним акцентувати, що у структурі механізму управління соціогуманітарною компонентою безпеки підприємства слід виокремити такі підсистеми в межах єдиного механізму: підсистема самозабезпечення необхідних параметрів соціальної взаємодії і розвитку підприємств; підсистема державного регулювання стану соціальної безпеки підприємницьких структур.

Водночас слід особливо наголосити, що функціонування механізму управління соціогуманітарною компонентою безпеки підприємства досить часто розглядається з погляду необхідності забезпечення економічного розвитку як найактуальнішого імперативу та пропонується розглядати за такими рівнями.

– Стратегічний рівень. Полягає в ліквідації соціальних суперечностей або, щонайменше, їх локалізації та послабленні. Цей рівень характеризується виробленням системоформуючих соціально-економічних рішень, що відбиваються в стратегіях, перспективних програмах забезпечення соціальної безпеки підприємств та є основою побудови економічної політики держави.

– Тактичний рівень. Полягає у вирішенні завдань, пов'язаних із ліквідацією конкретних видів загроз або запобіганням їх впливу на соціальну сферу підприємницьких структур. Охоплює комплекс превентивних заходів.

– Оперативний рівень. На цьому рівні функціонування механізму управління соціогуманітарною компонентою безпеки підприємства має знаходити вираження в ліквідації наслідків загроз і негативних впливів, відшкодуванні завданих збитків. Цей рівень містить у собі комплекс оперативних заходів забезпечення безпеки соціальної сфери [1].

Підсумовуючи, наголосимо, що основними пріоритетними напрямками безпеки підприємства структур в соціогуманітарній сфері є: запобігання всьому спектру соціально-економічних загроз з погляду стану, поведінки та настроїв населення; інтенсивне формування середнього класу як гаранта суспільної стабільності на ґрунті розширення адаптаційних можливостей населення; усебічну підтримку сім'ї як визначального соціального інституту; державний протекторат прожиткового мінімуму, який би забезпечував громадянам споживання на рівні простого відтворення; державні гарантії мінімальних заробітної плати, пенсій, виплат і забезпечення умов їхнього зростання, посилення тенденцій самозабезпечення громадянами високої соціальної мобільності висхідного характеру [2].

З практичної точки зору з метою удосконалення безпеки підприємства в контексті соціогуманітарної ефективності необхідно, на нашу думку, здійснити низку практичних заходів, а саме: адаптувати вітчизняне законодавство до нових умов формування і реалізації соціогуманітарної політики; прийняти низку законодавчих актів, що регламентують спільну діяльність приватних інвесторів і держави у сфері соціогуманітарного виміру; сприяти активній участі бізнес-

співтовариству; зорієнтувати державні й регіональні цільові програми у контексті соціогуманітарного виміру; створити умови щодо формування партнерами від соціогуманітарної сфери позитивного образу бізнесмена і корпорації, які відіграють вагомую роль у соціогуманітарного розвитку суспільства; поширити ринкові відносини на окремі сектори сфери соціогуманітарного чинника економічної безпеки підприємств.

Отже, серед напрямів подальших досліджень зазначеної проблематики на особливу увагу, з нашого погляду, заслуговують перспективи формування в Україні єдиного соціогуманітарного простору як ідентифікаційного середовища безпеки підприємства.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Вівчар О. І. Соціальна безпека: навчальний посібник. Тернопіль: ФО-П Шпак В. Б. 2015. 146 с.
2. Трощинський В. П. Соціогуманітарні пріоритети суспільного розвитку України. Вісник НАДУ. 3'2018. С. 106-113.

УДК 340.1

Засаднюк В. А.

*аспірант Науково-дослідного інституту
приватного права і підприємництва імені
академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України*

Чайківський І. І.

*аспірант Науково-дослідного інституту
приватного права і підприємництва імені
академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України*

Тріль М. І.

*аспірант Академії праці,
соціальних відносин і туризму*

НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ БАЗИС ОСОБЛИВОСТЕЙ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ГОСПОДАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА

У сучасних умовах активні процеси глобалізації, загострення протистояння на зовнішніх і внутрішніх ринках та підвищення рівня використання методів нецінової конкуренції – все це підвищує значущість економічної безпеки господарського товариства, як однієї з найважливіших характеристик економічної системи, та робить вкрай необхідним об'єктивну її оцінку. Серед існуючих форм підприємницької діяльності господарські товариства займають значне місце, та об'єднують широке коло учасників корпоративних відносин. Господарські товариства мають певні переваги у можливостях нарощування власного та залученого капіталу для розширення